

Forfatter: Friis, Kirsten

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Friis, Kirsten (1558-08-10)

Citation: Friis, Kirsten: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Friis, Kirsten (1558-08-10)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKIÆR), s. 453. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010348.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Restrup, 10. August 1558.

Fru Kirstine Friis Gabriel Gyldenstjernes til Mogens Gyldenstjerne.

Hun havde ventet ham med Kongen, der kommer til Aalborg næste Dag. Hvor Dronningen er, ved hun ikke. Knud Gyldenstjerne har været meget syg, men er nu bedre. Hun beder Mogens Gyldenstjerne efterse Ordlyden af Fæstebrevet paa en af hendes Gaarde, hvis Fæster er død, og minder ham om nogle Møllesten, som hun har bedt om. Om Trætten om Markeskellet mellem Nørholm og Restrup. Kongen er paa Jagt i Vendsyssel.

Søsterlig kierlig hellfienn nu och alltiidtt forfiendt medtt wor herre. Kiere broder, thacker ieg degh gannske høgliigenn och giernne for alltt ere och gaatt, dw megh alltiidtt y mannge maade giortt och beuiisth haffuer. Dw schalltt, saa lenngy ieg leffuuer, finde megh for thinn wiilliige søster y alltt dett, ieg wiidtt degh tiill wiillj och guode kannd were, saa yderliige och giernne, som ieg war thinn egenn bornne søster, och som thenn, thu ickj schalltt haffuue thuiell paa. Kiere broder, ieg wille nus. 454 ickj annditth ennd schriffuue deg tiill, menn megh stedis buodtt y thenn eyenn, och beder degh gannske giernne, atthw wiilltt altidt giøre megh thedt samme skiell, att iegh maa wiide, huor degh liider. Gudt wiidtt, atth thinn løcke och wellfartt er megh saa kiertt att høre, som dw wast mynn egen kiødeliige broder, saa sannth hiellpe megh thenn euiige Gudh. Gudtt wiidtt, att ieg rett giernne aff allth mith hierte wille tale metth degh, ther som leylighiedenn hellers Baa kunde haffuue begiffuiidtt segh. Iegh wiidtt nu icky thenn dagh, thedt bliifuuer. Iegh hadde saa wisth achiidtt, ath thw schulle haffuue fulld mynn herris naade her ofuuer tiill lanndith. Nu forstaaer ieg, atth dett ickj skier, och wiidtt jeg jnntiitt sønderligtt atth schriffuue degh thiill anndiith, ennd mynn herre er foruenntenndis tiill Olborrigh y morgenn. Ieg hafuuer jnntiitt hørtt tiill, huor mynn fruues naade er; om hinnis naade er y Kolinng heller paa Dronningborgh, thedtt wiidtt iegh ickj. Och maatw wiide, atth thinn broder Knudtt haffuuer werrith hartt ßiugh. Ieg war huos hannom och kom hiem nu y løuerdagis; thet er nu bedere medtt hannom, saa att hannd sagdt for meg, atth hannd wiill, om Gudt wiill, møde konngenn y Olborrigh y morgenn. Kiere broder, maatw wiide, att ieg haffuuer spuortt, att Hanns Niellßenn er dødtt. Saa wistu well, atth ieg hafuuer talldtt medtt deg, att hannd hafuuer liffuis breff paa enn mynn gaarde. Saa wiidtt ieg ickj, om breuitt liuder wiider ennd paa hannom seluer, heller om thet liuder paa hanns høstrw ocßaa, thj beder ieg degh saa giernne, atthu wiilltt hafuue buodtt henn, att thw kanndt faae breuith att høre; ther som thedtt liuder ickj wdenn paa hannom seluer, atthu wille tha giøre well och stede gaardenn henn. Jegh wiidtt ickj, om hannd beßadtt gaardenn seluer, heller en aff hanns sønner beßadtt thenn. Kiere broder, haffuuer ieg tiillforne schreuidt deg tiill om ij møllestienn, xvij grebb, s. 455 tiill en weiermølle, och screff ieg Anne tiill ther om y siste, for iegh wiste ickj, om dw wast hiemme. Nu er karlenn kommenn tiill møllenn, som schall hugge thenn op. Och sende ieg Anne breuith met en enn(!) skipper, som loffuiit atth føre meg samme stienne hiem, om ßaa war, att hannd kunde føre thennom. Nu wiidtt ieg ickj, huad heller iegh faaer thennom medtt hanom heller ey. Ther som hand kandh ickj føre thennom, om thedtt hadde werriitt mogeligtt, atth ieg kunde tha haffuue faaiidtt thennom paa ett anndiit skibb, tha hadde ieg giernne bediitt deg ther om. Och ther som ieg ickj faaer thennom, førennd karlenn kommer fraa møllenn och hannd kommer y anddett arbedt, tha bliffuer ieg forßømitth ther y. Kiere broder, ieg beder degh ßaa giernne, atthw ickj wiilltt fortenncke megh, att ieg biuder saa møgitt ofuuer degh och giør degh alltiidtt saa møgenn vmag medtt mynn bestylling. Dw schalltt wist wiide, ther ßom ieg wiste att giøre thedtt, dw kunde hafuue ere och gott aff, schalltw, saa lenngj ieg leffuuer, finde meg for thynn wiillige søster, ther schalltw ickj hafuue thuiell paa. Jeg wiill nu och alltiidtt hafuue deg medtt liiff och seell thenn almegtiste Gud befaenndis. Gud for synn euiige guodhedz skylld spaere deg lenngj y Guds frychtt sunnd och salige. Giør well och sige Anne och thinne børnn mannge gode netter paa minne vegenn, och lader Kirstenn Nielßdatter och Ellfie sige eder alßamells mange gode netter, och skallthw wist throf, att Ellße skall nest Guds hiellp ickj bliffuue nogitt adtt skade for thedtt, folck kannd giøre hinner, miere ennd hunn war mith egitt barnn. Ex Restrup sannctj Laurs dagh anno 1558.

Kirstenn Gabrielis.

(Resten af Brevet formentlig med Brevskriverindens egen Haand:)

M. a. k. broder, Gvdh handh vedh, hor reth game iegh vylle talle medh tegh for møgeth, iegh ycky skryffue s. 456 kandh. Iegh frøcter, thet vil blyffve endh langh tydh, til vy fyndiss; men ner thet blyffver, ta Gvdh aldh mectygesthe vnde megh altydh tyn och tynne børnss lange løcke och velfardh ath spørre, ta vedh Gvdh, thet er megh kyerth ath høre aff alth mith hyarthe. Vilth tw altydh skryffve megh til, ner tegh stediss bodh, och tu vilth vndhskyølle megh for Anne, for iegh nv ycky skryffver hinder til. Ten aldh mectygesthe here och Gvdh beffaller iegh bode tegh och hender. Kyere broder, iegh vedh nv ycky, hvor iegh skal bere megh ath medh thet, ty gode mendh haffuuer gyffuedh megh beskreffuit mellom Nørhollem ¹⁾) och Resterop, ty har yngen vylth rodh megh, ath iegh skuelle nogen thydh ladh høsthet, och lygeuel ath ty har dømt thet her til gorden och dømt ty breffve vedh mack, som her er pa gorden, som tv vel self sosth terys dom, och nv er Barby her y Allebore medh kongen, och nv har iegh talledh medh tyn broder Knvdh ter om, nv iegh var hoss hanom, ta kvnde iegh yngen svar fange aff hanom, hvadh heller iegh skuelle lade talle ²⁾) ter om eller ey. Ty, ther var pa endomen, ty sige, iegh skal ycky en nu endh tydh langh talle ter om, men iegh skal ycky vden lade thet sta eth stvndh; men Gvdh skal vyde, ath iegh vylle ycky gerne forsømedh for thet, iegh kunde

Friis, Kirsten, *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*,

gøre. Høndh flockth recker ycky langh, thet vesth tv vel sself. Here Gvdh gyffve, tu hade veredh her nv, ta moth ter endh haff bleffvedh endh ende pa. Kongen drog offver y fredhdagh til Vendhsøssel y yack. Gvdh ten aldh mectygesthe beffaller iegh teg och alth thet, tegh kyerth er.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erlig oc welbiurdiige mannd, her Mogenns Gyllennsternns. 457 tiill Stiernhollom, minn kiere broder, gannttske wennliigen tiilscreffuit.

Om Hans Nyssøns gard at stede bort. Om dy mølle stene. At Knud war siug.